

Slavenski dom

Št. 15

V Ljubljani, 20. januarja 1936

Leto 1.

Vojsne v Abesiniji še ne bo konec

Uvojaki umirajo, trgovci služijo

Novo nabave orožja za Abesinijo. 10.000 mrtvih v bitki pri Dolo

Džibuti, 20. jan. Po poročilih italijanske kapijonažne službe prihajajo v Abesinijo vse večje pošiljke orožja. Tako je v prvi polovici januarja parnik »Minne«, egiptovskega izvora, pripeljal v Džibuti 4000 najmodernejših Mauserjevih pušk, o katerih so ugotovili, da so belgijskega izvora in nemškega izdelka. Iz tega je razvidno, da veliko orožja v Abesinijo dobavljajo nemške tovarne, ki se skrivajo pod firmo belgijskih in drugih.

Pri eni pošiljki - milijon in pol

Džibuti, 20. jan. Rp. Pariški trgovec z orožjem Georges Venassier je v Hararju podpisal s abesinsko vlado pogodbo o dobavi 30.000 starih pušk, izdelanih v Švici. Obvezal se je, da bo puške spravil v Abesinijo čez Port Sudan. Pri tem gre za pošiljko izrazito tihotapskega značaja. Puške so vse že zelo starih tipov in jih je trgovec plačal po 50 frankov kos, v pogodbi pa je določena cena za puško, postavljen v Port Sudan, 100 frankov. Torej bo ta vojni dobivkar pri eni sami pošiljki zaslužil poldrugi milijon frankov. Ta primer dobave orožja ni osamljen in nam jasno govori za to, kdo pri krvavem abesinsko-italijanskem sporu služi in kdo ima interes na tem, da se ta spor s tako krutostjo nadaljuje.

10.000 mrtvih

Addis Abeba, 20. jan. Rp. Z ozirom na nove vesti, ki se vedno prihajajo o zadnji strašni bitki pri Dolu, se je danes razvedelo, da znašajo abesinske izgube 10.000 mrtvih. Število ranjenecv ni znano, ker jih abesinske čete svojim poveljstvom ne prijavljajo. Koliko je padlo italijanskih vojakov, ni mogoče ugotoviti, ker Italijani svoje izgube skrbno prikrivajo. Ve se samo to, da je morala danes v vsej naglici odpluti iz Neaplja v Mogadišok velika bolniška ladja »Tevere« z velikim šte-

vilom bolničarjev in bolničark ter zdravnikov. Iz tega se da sklepati, da so tudi italijanske izgube v bitki pri Dolo naravnost strahovite. Število bo mogoče zvedeti šele, ko bodo svoji dobili poročila o padlih vojaki.

Abesinci demantirajo

Addis Abeba, 20. jan. Tr. Z ozirom na zadnjo bitko pri Dolo se neguš še ni mogel odločiti, ali bi odšel na severno fronto ali na južno, ali pa bi se iz Dessia vrnil v Addis Abebo. Zdi se, da je spričo zmede, ki jo je italijanski uspeh pri Dolo zanesel z abesinske vrste, njegova bodrilna navzočnost potrebna povsod. Službeni krogi v Addis Abebi pa odločno zatrjujejo, da jim o kakih velikanskih italijanskih uspehih na nobeni fronti ni nič znanega. Tudi ni res, da bi bil zaradi notranjih nemirov in zaradi nezadovoljstva med plemstvom položaj neguša v Abesiniji sami od dne do dne težji. Res pa je, da cesar in njegov generalni štab z vso silo pripravljajo močno napadalno ofenzivo na severni fronti, kjer bo cesar sam imel vrhovno poveljstvo. Verjetno je, da bo po stari abesinski šegi cesar osebno posegel v boj in tvegal pri tem celo svoje življenje. Kar se tiče notranjih nezadovoljstev v Abesiniji, po so to zadeve čisto zasebne značaja, pri katerih gre za zgolj privatne koristi višjega plemstva, kateremu je cesar že v začetku svoje vladavine stopal na prste.

Italijanski protest pri DN

Addis Abeba, 20. jan. Tr. Abesinski komentari o italijanski protestni noti pri Društvu narodov, katero bo Svet DN obravnaval verjetno že na današnji seji, trdijo, da ni res, da bi bili abesinski oddelki zlorabljali zastavo Rdečega križa in da bi se pod njenim varstvom skrivali oboroženi abesinski oddelki. Res pa je, da so glede Rdečega križa odlo-

čali vedno inozemski zdravniki, ki vodijo posamezne ekspedicije in ki dobro poznajo predpise o zastavi Rdečega križa. Dasi Italijani to vedo, so vendar postajo Rdečega križa ne samo obstreljevali, temveč metali nanjo tudi plinske bombe. Če more kdo protestirati v imenu človeških pravic zaradi kršitve predpisov o ustanovi Rdečega križa, so to Abesinci in pa zastopniki tistih držav, katerim so te ekspedicije pripadale.

Italijani se utrjujejo

Džibuti, 20. jan. Rp. Po zmagi pri Dolo, katere je zahtevala od Italijanov velikih žrtev, zdaj posvečajo italijan. oddelki največjo skrb temu, da utrdijo zavzete položaje in jih s cestami zvežejo z zaledjem. Na fronti pri Dolo ni nobenih spopadov že od petka dalje, ker Italijani nočejo napadati, marveč hočejo svoje zrahljane čete organizirati in dopolniti ter jim privoščiti nekoliko počitka. V Mogadišu se že izkrcavajo številne dopolnilne čete, ki naj nadomestijo izgube ljudi v zadnji bitki. Italijani bodo skušali vse zavzeto ozemlje spričo nepreračunljive vojne sreče spremeniti v močno utrdbo.

Tanki, avioni

Džibuti, 20. jan. Rp. Z ozirom na dejstvo, da je italijansko bitko pri Dolu odločila prav za prav najmodernejša vojska orožja s tanki, je italijansko poveljstvo sklenilo, da bo v bodoče uporabljalo pri napadih čim več malih, takozvanih žepnih tankov, ki so zelo okretni in zelo hitri. Tudi se je kot koristna izkazala italijanska taktika, da so avijoni med prodiranjem čet napadli zaledje in sejali tam zmedo in strah. To so italijanski avijoni delali še cela dva dni po bitki pri Dolo, preleteli vse ozemlje v širini 200 km vzdolž frontne črte ter zasledovali umikajoče se čete rasa Deste. Čete rasa Deste so se že na umiku začele urejevati, tako, da se je umik izvršil v najlepšem redu.

Letalska nesreča

Iz Bombaya: Neko letalo civilne letalske šole je strmoglavilo na zemljo in ubilo neko žensko. Ubil se je tudi pilot, neki poročnik je pa nevarno ranjen.

Eden, Aloisi, Litvinov, glavni igralci v današnjem zasedanju ZN.

Danes ob 11^h zbor Zveze narodov

Slabe nade za uspeh sprito boleznj angl. kralja in Lavalove krize

Zeneva, 20. jan. Z ozirom na prvo sejo Sveta ZN, ki se prične danes ob 11. priobčujemo današnji jutranjki napovedi o poteku zborovanja, ki ima rešiti veliko važnih vprašanj, a se zdi, da bo do teh rešitev težko prišlo. Razloga za ta nekako brezplodni sestanki Zveze narodov sta dva. Prvi ustvarja zelo neugodno ozračje bolezen angleškega kralja, pri kateri vsak trenutek pričakujejo krize, drugi pa se zdi, da Laval zaradi krize svoje vlade, v kateri se v resnici nahaja, ne bo mogel v Zenevi nastopiti s tako voljo in takim navdušenjem, kakor smo pri njem bili vajeni. Zato se oba glavna stebra Zveze narodov Laval in Eden ne bosta mogla svojemu delu posvetiti tako, kakor bi bilo spričo resnih in važnih vprašanj, ki so na programu, potrebna.

Glavna vprašanja, ki so danes na sporedu sestanka, so italijansko-abesinski spor in pri- tožba sovjetske Rusije zaradi odločitve Urugvajja, da pretrga diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo. Kar se tiče abesinsko-italijanskega spora, je že kar naprej jasno, da ne bo Društvo narodov sklenilo ničesar novega in torej ne bo prišlo do odločitve. Tudi nihče ne pričakuje, da bi Svet Zveze narodov sprejel sklep o poostitvi sankcij. Saj prihajajo

tako iz vse Evrope vesti, da so sankcije prinesle zlasti malim državam, ki so pri uvozu v Italijo najbolj prizadete, samo škodo, drugače pa ni bilo nobenega vidnega uspeha. Sovjetsko-urugvajski spor pa ne bo v Zenevi rodil drugega, kakor nekaj bombastičnih govorniških izlivov sovjetskega komisarja Litvinova, katerih so pa zenevski krogi že navajeni.

Zasedanje Društva narodov se bo pričelo s tajno sejo, v kateri bodo določili naslednika za pokojnega predsednika Arthurja Hendersona. Verjetno pa je, da bodo na tej seji zah- tevali,

da Italijo definitivno proglasijo za napadalca.

O tem se bodo še pogajali in posvetovali strokovnjaki. Tuji predstavniki so že dospeli sinoči v Zenevo in sicer je kot prvi prišel angleški zunanji minister Eden, v družbi lorda Cramboanea. Dospel je tudi Laval v spremstvu svojega kabinetnega šefa Legera. Prav tako je v Zenevi že Litvinov, poljski zunanji minister Beck, španski delegat Madariaga. Konferenca se prične ob 11.

Aksum padel

Dessie, 20. jan. m. Iz severnega bojišča poročajo, da je ras Angelu začel s splošnim napadom proti Aksumu. Po zadnjih vesteh, ki pa uradno še niso potrjene, so čete rasa Angelua včeraj popoldne zavzele Aksum v zelo krvavih borbah, v katerih je armada imela silne izgube. Abesinska poročila poudarjajo, da so ob tej priliki Abesinci zaplenili mnogo vojnega materiala in ujeli mnogo vojaštva.

Amerikansko posojilo Abesiniji

Pariz, 20. januarja. Po poročilih iz finančnih krogov je ameriški bančni sindikat sprejel sklep, da posodi abesinski državi 4 milijone dolarjev, ki jih abesinska vlada potrebuje za »gospodarski razvoj« države. »New York Herald Tribune« poroča, da je to posojilo aranžiral ameriški bančnik Chertog, čigar ime so zadnje mesece pogosto omenjali v zvezi z gospodarskimi koncesijami in s petrolejskimi zadevami v Abesiniji. Te 4 milijone dolarjev, ki jih bo Abesinija dobila od ameriškega bančnega trusta, bo porabila predvsem za gradnjo nove železnice iz Addis Abebe v Sudan, tako, da bo prestolnica postala neodvisna od dosedanje proge od Addis Abebe do Džibutija, katero vse bolj ogrožajo italijanske čete. V primeru mirne poravnave spora bi Italijani imeli kontrolno nad to železnico, če je že ne bi dobili docela v svojo oblast. Zato je za Abesince važno, da imajo drug izhod čez

Svet v dogodkih

Danes bombe nad Addis Abebo?

Addis Abeba, 20. jan. Kakor je svetovno časopisje že mnogo poročalo in napovedovalo bombardiranje glavnega mesta Abesinije Addis Abebe od strani italijanske aviacije, je pričakovati za danes in jutri ta napad v resnici. Ta dva dneva se namreč vrše po vsej Abesiniji velike cerkvene svečanosti, ob priliki katerih se velike množice ljudstva zbirajo v cerkvah in v prostorih ob njih. Italijanska aviacija bo najbrže izkoristila to nadvse ugodno priliko ter bombardirala cerkve, s čimer bi prizadejala ne samo veliko škodo mestu, temveč bi radi velikega števila smrtnih žrtev zanesla med prebivalstvo strah in paniko. Da se temu izognejo, je neguš izdal brzojavno ukaz, da se morajo vse cerkvene svečanosti v Addis Abebi opustiti, prebivalstvu pa se mora razglasiti, da se umakne iz mesta ter skrije v zavetišča, ki jih je abesinska vlada zgradila za slučaj bombardiranja mesta.

Ministri se kepajo

Iz Londona: Minister za dominione Malcolm Macdonald se je na zimskem izletu, ki ga je napravil z več opozicijskimi poslanci, ranil od kepe snega po očesu. Očesni zdravnik, ki je ministra pregledal, je izjavil, da je rana nepomembna. Izrečno pripominjajo, da gre za zelo naključje in da je izključeno, da bi bil kdo s slabim namenom vrgel kepo v Macdonalda.

Kipling na mrtvaškem odru

Iz Londona: Tupo slavnega književnika Rudyarda Kiplinga so včeraj popoldne prenesli v kapelo middlesexske bolnišnice. Krsta je pokrita z britansko zastavo. Nanjo je položila ga. Baldwinova, žena predsednika vlade, šopek vijolic.

Kruta kazen

Iz Ria: V mestu Riu Ornadu se je pripetil strahovit zločin. Neki mož je ubil ljubimca svoje žene, nato je pa skuhal njegovo srce in prisilil svojo ženo z revolverjem, da ga je pojedla. Nato je še ženo ubil. Ko so ljudje izvedeli o strahotnem zločinu, so množice vdrle v hišo dvojnega morilca in ga linčale.

Hauptmannova zadeva

Iz Trentona: Dr. Condon je brzojavno sporočil vrhovnemu državnemu tožilcu Vilendsu iz Paname, da je pripravljen biti oblastvom na razpolago in odgovoriti na vprašanja. Ni treba, da bi proti njemu uporabljali prisilne ukrepe. Pripravljen se je vsak čas viniti, kadar bodo oblastva zahtevala. Vrhovni državni tožilec je dr. Condonu sporočil, da je sklep guvernerja Hofmanna o odgoditvi smrtne kazni nad Hauptmannom brez pravne podlage in da ni dospel nikak nov dokazni material. To je prvič, da je Vilandes javno kritiziral guvernerjev posopek.

Abesinska ofenziva. Neguš odšel dalje na sever

Dessie, 20. jan. Včeraj je že zgodaj zjutraj v neznano smer odpotoval iz Dessie na svojem avtomobilu neguš, ki ga je spremljalo nekaj avtomobilov cesarske garde. Šele po odhodu se je dalo ugotoviti, da je neguš odpotoval proti severu, kar očividno pomeni novo ofenzivo proti Italijanom. Glavni stan negušev bo najbrže v Valdiji, ki so jo bili pred nekaj dnevi Italijani že bombardirali. Neguš se je na pot odločil kljub svarilom svojih svetovalcev, naj se ne izpostavlja italijanskim bombam in dejal, da je tradicija njegove rodbine, da cesar osebno poveljuje vojski in se, če je treba, tudi sam žrtvuje za domovino.

Premoga v Italiji

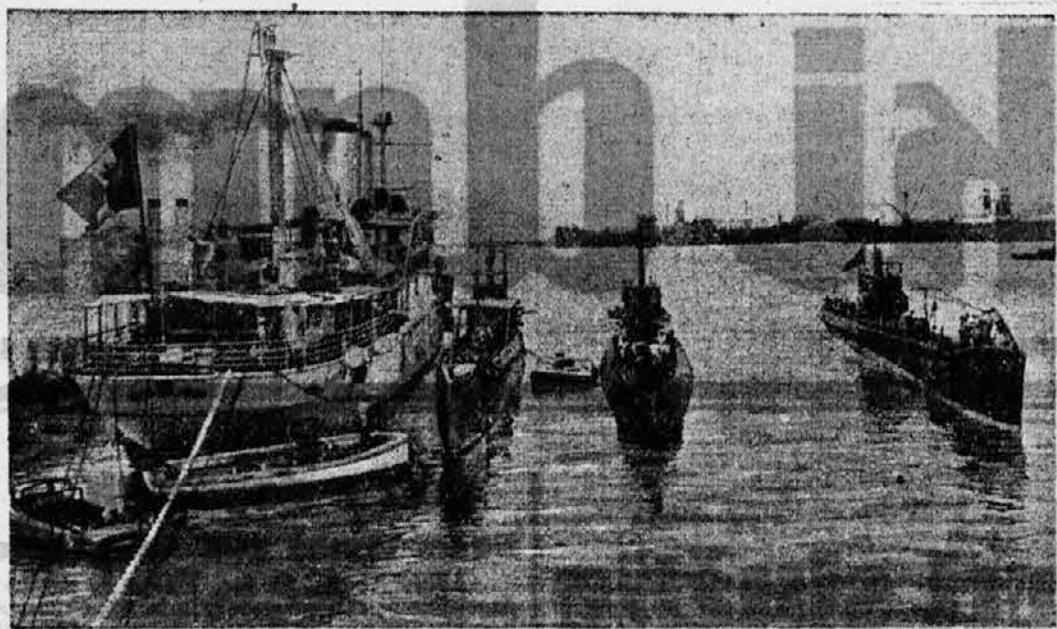
Iz Rima: Kakor smo že kratko poročali, so v pokrajini Vincenze našli obsežna ležišča premoga. V kraj so poslali skupino strokovnjakov z najsodobnejšimi tehničnimi pripomočki, ki naj preiščejo ležišča in pripravijo vse za redno produkcijo.

Potres v Sarajevu

Iz Sarajeva: V soboto zvečer je seizmograf tamkajšnje meteorološke postaje zaznamoval ob 22.25 jači potresni sunek, ki je trajal 4 do 5 sekund. Potres je tektonskega značaja in najbrže v zvezi s številnimi potresi zadnjih dni v Bosni. Škoda ni bilo.

Povodnji na Kitajskem

Iz Sanghaja: Kitajski listi javljajo, da je reka Hoangho na meji pokrajin Honana in Ho-peja ponovno razdrla nasipe na več krajih. Voda je poplavlila 500 vasi. Tudi mnogo človeških žrtev je. Obupni položaj beguncev je otežkočen še zaradi hudega mraza; temperatura je padla na 27 stopinj pod ničlo.

Italijanske podmornice na straži pred Massauo

Bolezen angleškega kralja

Sandringham, 20. jan. AA. Posebni Havasov dopisnik poroča, da se bo danes sestal kronski svet, ki bo imenoval kraljevo namestništvo. V tem namestništvu bodo ministri predsednik Simon, podpredsednik vlade Macdonald in lord kancelar.

London, 20. jan. AA. Reuter poroča: Danes se bo vršila seja kronskega sveta, na kateri se bo sestavilo kraljevo namestništvo, ki bo za časa bolezni kralja Jurija V. opravljalo vladarske posle. Sandringham, 20. januarja. AA. Vahas poroča ob 22 zvečer londonskega časa: Uradno je poročano, da danes ne bo izdano nobeno zdravstveno poročilo o stanju Nj. Vel. kralja.

London, 20. januarja. AA. Zjutraj ob eni je bilo izjavljeno z uradne strani, da je kralj nekoliko spal in da o stanju visokega bolnika ni nobene bistvene izpremembe.

London, 20. januarja. AA. Havas poroča, da je vest o sklicanju kronskega sveta izzvala v vseh krogih relativno razburjenje pa tudi nekoliko pomirjenja. Dasi dosedanja zdravniška sporočila ne nudijo mnogo nade v končno ozdravljenje, vendarle vest o kronskem svetu daje misliti, da bo bolezen kralja Jurija V. trajala dalje časa. Misli se, da bodo v kronskem svetu: princ od Walesa, yorški vojvoda, kentski vojvoda, canterburyjski nadškof, ministrski predsednik in lord kancelar. Kronski svet bo zasedal v prostorih kralja Jurija V., verjetno v oddelku, ki bo v neposredni bližini sobe, kjer leži bolan visoki bolnik, da bi tako kralj lahko predsedoval kronskemu svetu.

Melbourne, 20. jan. AA. Havas poroča: Včeraj so bile v vseh cerkvah molitve za zdravje kralja Jurija V.

Občinske volitve

Včeraj so se vršile v devetih slovenskih občinah občinske volitve. Skoraj v vseh občinah sta bili vloženi dve listi in sicer ena lista za jugoslovanski JRZ (Jugosl. radikalna zajednica), na drugi listi pa so bili združeni vsi nasprotniki te vse ljudske stranke. Imenujemo jih lahko zato združene nasprotnike, med katerimi so tako pristaši JNS, pohorci, povelji, socialisti, matkovci, komunisti in sploh vse, kar je proti temu, da sedanja vlada uvede v našo državo normalne politične in gospodarske razmere. Ob tej združitvi vseh opozicijskih frakcij in ob agitaciji, kakršne že dolgo ne pomnimo, so navneži pričakovali posebnih uspehov združenih nasprotnikov. Včerajšnje volitve pa so dokazale, da se slovenski narod ne da zavajati in da je ostal zvest svojemu voditelju dr. Antonu Korušcu. Brez taktike in agitacije, kakor so jih izvajali nasprotniki v času, ko so imeli v rokah vso oblast, je včeraj vseljudska stranka doživela tudi pri občinskih volitvah zmago, kakršne ni nikdo pričakoval. To nam jasno dokazujejo številke: vseh oddanih glasov v vseh devetih občinah je bilo 4056, od tega je bilo za JRZ 3099, vsi ostali nasprotniki skupaj pa so dobili le 959 glasov. V odstotkih se to pravi, da je dobila JRZ 76,4%, nasprotniki pa 23,6%. V posameznih občinah so rezultati sledeči:

Begunje:
upravičencev 299 (18 odbornikov — nova občina), za JRZ 223, nasprotniki niso mogli sestaviti liste.
Brezovica:
upravičencev 599 (18 odbornikov), za JRZ 330, nasprotniki niso mogli sestaviti liste.

Št. Ilj:
upravičencev 920, volilo 566;
za JRZ 453 (23 odbornikov),
nasprotniki 113 (1 odbornik).

Kostanjevica:
upravičencev 778;
za JRZ 410 (16 odbornikov),
nasprotniki 171 (2 odbornika).

Zgornja Poljskava:
upravičencev 320;
za JRZ 151 (18 odbornikov);
nasprotniki niso mogli sestaviti liste.

Spodnja Poljskava:
upravičencev 241;
za JRZ 124 (16 odbornikov),
nasprotniki 18 glasov (2 odbornika). Nova občina, Lesce:

upravičencev 392;
za JRZ 94 (2 odbornika),
nasprotniki 178 (16 odbornikov). — Kakor v drugih, je tudi v tej občini JRZ mnogo pridobila. SLS v tej občini ni nikdar dobila preko 55 glasov.

Tomišelj:
upravičencev 366;
za JRZ 166 (16 odbornikov),
nasprotniki 111 (2 odbornika).

Zagorje:
upravičencev 2400, glasovalo 1514;
za JRZ 1148 (33 odbornikov),
za nasprotnike 366 (3 odborniki).

Geometri in geodeti

Včeraj so imeli v hotelu »Slon« svoj občni zbor geometri in geodeti. Zbor je vodil predsednik združenja g. Mirko Črničec, ki je podal pregledno poročilo o poslovanju združenja v pretekli poslovni dobi. Tajniško poročilo je podal g. Fakin, nato pa so sledila poročila ostalih funkcionarjev.

Pri nato sledečih volitvah so bili izvoljeni: za predsednika Miro Črničec, za podpredsednika Anton Boje, za tajnika Alojz Fakin, za blagajnika Jože Senčar, za odbornike pa gg.: Bydlo, Trnovec, Tomšič in Babnik. Nadzorni odbor tvorijo gg. Marinček, Fajdiga in Tance. Ker so se na zborovanju obravnavale zanimive zadeve, priobčujemo nekaj odlomkov iz govora predsednika g. Mira Črničca.

Borba za pravice

V glavnem se je sukalo vse delo našega sekcijskega odbora okoli geodetskega vprašanja. V borbi za pravice geodetov, ki se jim ne priznava dveletni akademski študij, pa defilirajo mimo nas generacija inženjerjev, geodetov in geometrov ter drugih tehnikov, ki se nastavljajo kot dnevnice pod najrazličnejšimi naslovi in katerim se ta služba, ki česče traja po več let, ne šteje niti v napredovanje niti v pokojnino, ker za to ni predvidena zakonska možnost. Vsi ti pa bi pač lahko dobili stanu primerno zaposlitev, če bi se striktnije izvajali zakonski predpisi tako v pogledu izdelave regulacijskih načrtov mest in letovišč, ki ki se le pri nas izvajajo v mali meri, dalje v striktnijšem izvajanju predpisov zakona o zemljiškem katastru, saj se vsled nezadostnega osebja pri katastrskih upravicah ni izvršila v naši banovini niti ena reambulacija ali nova izmera, ki bi bila sicer po zakonu utemeljena. Iste težave pa ne obstojajo samo v naši, temveč tudi v drugih tehničnih strokah, vsled česar se je osnoval v Ljubljani komite tehničnega dela, ki se bo poleg gospodarsko tehničnih vprašanj zanimal tudi za obrazložene zadeve. V komiteju so vložene vse tehnične organizacije in združenja, vsled česar je tudi naša sekcija vstopila kot član v ta komite in sem bil kot delegat sekcije na ustanovnem obnem zboru izvoljen tudi v njegov odbor. Za letošnje leto si je komite nadol nalogo, da naveže stike s merodajnimi oblastmi ter jih informira o potrebah in razpoložljivosti tehnikov in da zbira statistične podatke, važne za reorganizacijo tehnične službe. To je delo, ki se pač v javnostine da pokazati in

kateri efekt moremo pričakovati šele v prihodnjih letih.

Geodetsko vprašanje

Toda vrnimo se k geodetskemu vprašanju. Na mojo kritiko, ki sem jo iznesel na glavni skupščini v Zagrebu glede nezadostnega uspeha in interesa, ki ga je pokazala glavna uprava za pravično in odgovarjajočo razvrstitev geodetov, je odgovoril tajnik glavne uprave, da sta prevzeli sekcijo dravske in savske banovine na skupščini v Splitu na sebe dolžnost, preskrbeti v smislu § 7. uradniškega zakona potrebna potrdila teh fakultet v Ljubljani in Zagrebu. Ker pa sekcija savske banovine svoje dolžnosti ni storila, tudi glavna uprava ni mogla tozadevno ničesar ukreniti. Nato je sedanji načelnik gosp. dr. Kralj pripomnil, da je stvar ravno sedaj aktualna ter zahteva ministrstvo prosvete v roku 8 dni podatke o šolskih kvalifikacijah, ki jih imajo strokovni uslužbenci pri oddelku za kat. in drž. posestva. Vse te pripombe smo v zvezi z novosadsko sekcijo osnovali poseben odbor, ki se je še en dan po skupščini zadržal v Zagrebu ter izposloval takojšnjo ugodno rešitev zagrebskega fakultetnega sveta. S tem smo odstranili zadnjo formalno zapreko, na katero se je vedno pokazalo, kadar se je zagovarjal naš neuspeh, češ, nimamo še izjave zagrebske tehnike. Še iz Zagreba smo vse potrebne podatke poslali takoj oddelku za kataster in drž. posestva, poleg tega pa je po dogovoru poslala novosadska sekcija tudi vlogo na ministrstvo prosvete, katera se do danes ni rešena in katera štadij bo najbolj razviden iz zadnjega dopisa novosadske sekcije, ki jo bo v celoti prečital tov. tajnik v svojem poročilu. Iz dopisa je razvidno, da nam ne preostaja drugega, kot da se naša stvar uredi z amandmanom k proračunu za leto 1936-37 ter da bo v tej zadevi potrebno novemu odboru ponovno zainteresirati merodajne osebnosti, da se ta amandman res uresniči, odnosno, da se naše vprašanje reši v novim uradniškem zakonom, o katerem se sliši zadnje čase, da bo kmalu objavljen.

Pravilnik za vzdrževanje katastrov

»Končno mi je govoriti še o izdajanju pravilnika za vzdrževanje katastra. Mislim, da mi neobhodno potrebo tega pravilnika v slovenskem prevodu ni potrebno naglašati. Odboru je bilo le za to, da se ta pravilnik izda tako, da ne bo

finančno obremenjeval sekcije. Napravljena je bila prošnja na kr. bansko upravo, da se nam podeli podpora v znesku 10.000 din. V vlogi je bilo naglašeno, da bo veljal prevod in razpečevanje ca 12.000 din. Za podkrepitev navedene subvencije sva se s tov. podpredsednikom zglasila pri prejšnjem g. banu, ki je podporo sicer obljubil, vendar pa ta kasneje ni bila odobrena. Pozneje, ko so na banski upravi nastale spremembe na vodilnih mestih, sem zaprosil za sprejem pri sedanjem g. banu dr. Natlačenu in g. podbanu, ki sta oba, uvidevajoč važnost pravilnika, obljubila subvencijo, ki je bila po referatu g. načelnika tehničnega oddelka, katerega sem tudi tozadevno dvakrat posetil, v celoti izplačana. Takoj po prejeti subvenciji je

Avstrijci onemogočajo prenos živil

Maribor, 19. januarja.

Na meji je vedno kaj novega. Zdaj tihotapstvo, pa izgoni, pa zločini, vse to ljudi ob meji skoraj več ne razburja. Nekaj vsakdanjega jim je postalo, da motijo tišino noči streli, ki pogostokrat padajo vzdolž meje, kadar branijo stražniki nezaželenim gostom in tihotapcem prestop v sosednjo državo. Razburja jih edino še krivično postopanje avstrijskih oblasti, ki so s kršitvijo meddržavne pogodbe ubile skoraj ves medsebojni trgovski promet v obmejnem pasu. Še do nedavnega se je na meji dobro živelo. Avstrijci so prišli s svojo visoko valuto ter so na meji pokupili vse, kar so kmetje na naši strani pridelali. Zivina, poljski pridelki, vino, vse je šlo v Avstrijo; dobro pa so živeli tudi naši trgovci in obrtniki ob meji. S šikanami svojega obmejnega prebivalstva so Avstrijci domala popolnoma zatrli ta promet. Začeli so izdajati prebivalstvu iz svoje obmejne cone posebne karte, s katerimi se jim dovoljuje prenos živil iz Jugoslavije. Do konca leta se je smelo na vsako karto prenašati v Avstrijo na osebo in dan ¼ kg mesa, na družino pa največ 1 kg ter določena količina moke, jajc, masla, zelenjave in drugih živil. Samo ob nedeljah in praznikih se ni smelo prenašati ničesar. Te karte so Avstrijci izmenjavali vsake tri mesece ter pri tem vedno bolj omejevali število njihovih lastnikov. Za vsak najmanjši prestop se je družini odtgnila obmejna karta za živila. Z 9. januarjem so pa avstrijske obmejne oblasti znova zmanjšale dovoljenje količino živil iz jugoslovanske obmejne cone. Jajca, kruh in maslo se sploh ne smejo več prenašati v Avstrijo, nekaterim družinam se je za-

bilo treba k resnemu delu, da zagleda pravilnik beli dan. Društveni odbor je na svoji seji izbral in pooblastil ožji odbor, da se peča s tem delom. Po vsestranskih informacijah je bil tisk poverjen jugoslovanski tiskarni, ki je delo prevzela za znesek 9972 din. Pravilnik je dotiskan in deluje ožji odbor na tem, da se razproda in so za to že narejeni potrebni koraki. Ravno te dni je izšla okrožnica banske uprave vsem oblastvom, v kateri se priporoča naročitev Pravilnika o vzdrževanju katastra.

Neglede na finančni efekt, ki ga bo imelo izdajanje tega pravilnika za naše društvo, ima sedanji odbor tudi moralno zadoščenje, da se je po preteku osmih let vendarle odločil, da ta pravilnik končno izide.

brani tudi še nakup mesa na naši strani meje. Za naše prebivalstvo ob meji, ki po veliki večini živi od prodaje svojih proizvodov v Avstrijo, je to nov hud udarec. Avstrijci govorijo, da bo ostala obmejna pogodba med njubovo in našo državo še do konca 1937 v veljavi, potem pa se bo sklepal nova in takrat se bo ukinil sploh vsak prenos živil iz naših krajev v Avstrijo.

Obmejno prebivalstvo je dnevno priča krivic, ki jih trpijo naši ljudje, ko jih Avstrijci izganjajo iz svoje države, kjer so preživeli leta in leta kot delavci v tovarnah ali hlapi na deželi. Brez vseh potnih listov, brez imetja, lačne, raztrgane, včasih celo bose, poženejo čez mejo. Te dni so poglani na našo stran pri Sv. Duhu na Ostrnem vrhu celo družino, moža in majhnega otroka. Ivan Šneider je imel v Avstriji delo, s katerim je preživljal sebe in družino. Delo so mu kot našemu državljanu vzeli ter ga z družino vred spravili na mejo in poglani na našo stran. — V Čmureku so poslali čez most Ludvika Ciglarica, ki je služil za hlappa v Avstriji že skoraj 10 let. Gospodar mu je moral, dasi nerad, odpovedati službo, orožniki pa so ga takoj odgnali in izgnali.

Poleg izgnancev so dnevni pojav na meji kladeži vseh narodnosti in starosti. Med temi so se zadnje čase začeli pojavljati zanimivi gostje — državljani Sovjetske Rusije. Še pred nekaj dnevi so prišli naši stražniki nekega sovjetskega državljanca, ki hoče peš v Perzijo, da bi dobil delo pri gradbi železnice, včeraj pa jim je padel v roke drugi tak popotnik iz boljševiške Rusije, ki se je priklatil iz Kijeva čez Poljsko, Češko in Avstrijo k nam. Bil je brez dokumentov in brez denarja. Začasno ga imajo v zaporu.

Ročaj olimpijske plamenice, ki jo bodo nesli tekači iz Grčije v Berlin.

Z burkljami po glavi

Kamnik, 20. jan. 1936.

V noči od sobote na nedeljo okoli 3 se je vračal 26-letni posestnikov sin Sitar Janez iz Stranj proti domu. Ko je prispel do Cotmanovega doma v Godiču št. 22, je zavil preko dvorišča. Spomnil se, da bi ne bilo slabo, če bi zbudil posestnikovega sina, Cotmana Bernarda ter ga pozval, naj mu vrne možnar, ki mu ga je pred nekaj tedni posodil, a ga ni dobil vrnjenega. Prišel je trkati na vežna vrata in vpiti, naj mu vrne možnar. Prebudil je sina in očeta, ki je ves razjarjen rekel sinu: »Le daj mu možnar po glavi!« Cotman je pograbil kuhinjske burkije, planil skozi vežna vrata na dvorišče, udaril Sitarja večkrat po glavi in vpil: »Na, tu imaš možnar, na!« Ko pa je divjaški napadalec opazil, da je Sitar padel in se onesvestil, jo je jadrno popihal. Vendar se je Sitar kmalu osvestil ter se ves krvav privlekel do svojega doma, kjer so mu domači nudili prvo pomoč. Nato pa so ga odpeljali v Kamnik k zdravniku, ki je ugotovil hud pretres možganov in več ran po glavi, na temenu, in 6 cm dolgo rano nad desnim sencem. Poškodba je težekga značaja in se Sitar zdravi v bolnišnici.

Napadalec pa je orožniška patrulja večeraj dopoldne, ko je prišel iz cerkve, aretirala ter ga oddala v sodne zapore v Kamniku.

Ali bodo letos slovanska prvenstva?

Po dosedaj znanih poročilih se slovansko prvenstvo letos najbrž ne bo vršilo. Slovansko prvenstvo bi se moralo vršiti letos od 19. do 23. februarja v Spindlermühle na Češkoslovaškem. — Bolgarija je svojo udeležbo zaradi deviznih težkoč že odpovedala. Poljska na povabilo še ni odgovorila. Jugoslavija pa je predlagala, naj se slovansko prvenstvo odloži na drugo leto, letos da je namreč z olimpijskimi igrami preveč izdatkov. Odločitev o tem bo pa prišla šele v Garmisch-Partenkirchenu.

Romantika in realizem.

On: »Za vas storim vse, kar hočete, ukraden zvezde z neba, grem v smrt — vse, kar hočete. Ona: »Dobro, hočem samo nekaj: naredite, da bom shujšala...«

Celjske novice

Celje, 20. januarja.

Inspekcija v celjski bolnišnici. V nedeljo dopoldne je inspiciral celjsko bolnišnično zdravstveni svetnik gosp. dr. Anton Brečelj. Pri inspekciji si je ogledal vse oddelke. Razpravljalo se je v glavnem o tem, kako povečati kapaciteto sprejema bolnikov v celjski bolnišnici, da bi se razbremenila ljubljanska bolnišnica. Inspekcija je dognala, da je celjska bolnišnica popolnoma zasedena in da bo treba ljubljansko bolnišnico razbremeniti na drug način. Namen je bil namreč, da bi iz krajev, ki so bližji Celju kakor Ljubljani, sprejemala bolnike celjska bolnišnica. O bolnišnici sami se je gosp. inspektor izrazil zelo pohvalno. Popoldne si je ogledal umobolnico v Novem Celju.

Celjski gasilci so rojstni dan pokrovitelja gasilstva Nj. Vis. kraljevičja Tomislava proslavili s službo božjo ob 8 zjutraj v nedeljo s sv. mašo v opatijski cerkvi. Sv. maše so se udeležile čete iz Celja, Gaberja, Babnega in Lopate v krogih, prvi dve z zastavo. Dopoldne je bil nato v gasilskem domu na mestnem poglavarstvu redni letni občni zbor celjske prostovoljne gasilske in reševalne čete. Za predsednika je bil pri volitvah izvoljen veletrgovec gosp. Franc Dobovčnik, dosedanji predsednik, veletrgovec gosp. Ivan Jelenc je bil pa izvoljen za častnega predsednika.

Peki so zborovali. Združenje pekov v Celju, v katerem so organizirani pekovski mojstri iz okrajev Celje, Gornji grad, Slovenjgradec, Šmarje pri Jelšah, Konjice, Laško in Brežice so zborovali v nedeljo dopoldne v hotelu Pošta. Združenje šteje 130 članov in se je obnega zboru udeležilo nad 100 članov. Razpravljali so o stanovskih vprašanjih, ki zadevajo pekovski obrt. Pri volitvah je bil z malimi izpremembami izvoljen starj odbor z dosedanjim predsednikom pekovskim mojstrom gosp. Jos. Kirbišem na čelu, ki si je pridobil za pekovski stan že veliko zaslug. Ad svet v dogodkih

V enem letu 100 novih mojstrov

Pri okr. odboru obrtniških združenj v Celju, pod čigar delokrog spadajo obrtniki iz okrajev Celje, Gornji grad, Slovenjgradec, Šmarje pri Jelšah, Konjice, Laško in Brežice, je pred izpitno komisijo napravilo v letu 1935. mojstrski izpit 93 pomočnikov. Vseh prijavljenih je bilo 100, a jih je 6 padlo, a 1 je odstopil od izpita. Po strokah je 93 novih mojstrov: 16 mesarjev, 14 mizarjev, 9 krojačev, 2 modistinj, 15 pekov, 3 šivilje, 1 sodar, 11 čevljarjev, 2 mehanika, 3 slikarji, 2 zlatarja, 1 klepar, 11 kovačev, 1 čepčar, 1 sedlar, 1 klobasičar.

Ljubljana danes

Koledar

Danes, ponedeljek, 20. januarja: Fabijan in Sebastijan.

Jutri, torek, 21. januarja: Sv. Neža.

Rojstni dan

kraljeviča Tomislava

Z včerajšnjim dnem je stopil kraljevič Tomislav v deveto leto svoje starosti. Po vsej državi so se vršile zahvalne službe božje, v Ljubljani pa so zlasti proslavili ta dan gasilci, katerih vrhovni pokrovitelj je kraljevič Tomislav. Lepo število gasilcev se je zbralo v slavnostnih uniformah ob 8 zjutraj k službi božji v stolnici. Sv. mašo je daroval gasilski kurat dr. Mihael Opeka. Po maši je povorka, v kateri je bilo več sto gasilcev in ki ji je načeloval poveljnik Pristovšek, odkorakala pred Mestni dom. Tu je zbranim gasilem govoril tajnik gosp. Boris Roš. Ko se jim je zahvalil za številno udeležbo, jih je pozval, naj bodo zvesti Nj. Vel. kralju Petru II., ter svojemu vrhovnemu zaščitniku kraljeviču Tomislavu.

Novi odbor vojnih dobrovoljcev v Ljubljani. Na občnem zboru dne 5. t. m. izvoljeni odbor Sreške organizacije Saveza ratnih dobrovoljcev Kraljevine Jugoslavije v Ljubljani se je konstituiral na prvi seji takole: Upravni odbor: Predsednik Jeraš Josip, I. podpredsednik Lorger Alfonz, II. podpredsednik Zagar Joža, tajnik Princič Edvard, blagajnik dr. Hebein Josip, odborniki: ing. Vidic Ignac, ing. Gržina Ladislav, dr. Turk Ernest, Gorečan Franjo, Zeleznik Rudolf in Jeraš Srečko. Namestniki: Nakušek Vinko, Per Franjo, Fon Vekoslav in Vagaja Ludovik. Nadzorni odbor: Predsednik Mikuž Drago, dr. Kambič Mirko in Sifer Andrej. Namestniki: Javornik Ivan in Zorčič Franc. — O važnejših društvenih in drugih dobrovoljskih zadevah bodo obveščeni dobrovoljci in naša javnost redno potom časopisa.

Turistično-sportni odbor za dvig lahke atletike in pripravo atletov za olimpijske igre ima pri Slatnici po seji delegatov klubov zaradi določitve terminov letošnjih lahkoatletskih prireditev v Ljubljani ob 21. važno sejo, zaradi tega je udeležba vseh gg. odbornikov obvezna. Redni treningi se vršijo redno: vsak ponedeljek, sredo in petek ob 20 do 22 v telovadnici na liceju za skupino Ilirija, Jadran in Planina; vsak torek, četrtek in soboto ob 19 naprej v telovadnici na učiteljsku, Resljeva cesta, za skupino Korotan, Primorje in Sloga. Cross-country treningi za vse srednje in dolgoprogashe vsako sredo ob 18 in nedeljo dopoldne ob 9.30 na igrišču Primorja, Tyrševa cesta. Vsako nedeljo istotam in ob istem času tehnični trening za metalce. Atleti vseh ljubljanskih klubov! Obiskujte redno treninge! — V sredo, dne 22. t. m. bo imel ob 20.30 v dvorani hotela Metropol (Miklič) na Tyrševi cesti lahkoatletski športni učitelj gosp. Klein športno predavanje o cross-country treningu in pripravi vseh atletov za pomladansko sezono. Pozivamo vse atlete ljubljanskih klubov, da se zanesljivo udeležijo predavanja. Zaradi predavanja odpade to sredo trening na liceju. Vsi atleti skupine na liceju se morejo udeležiti treninga na učiteljsku v četrtek ob 19 naprej. — Predsednik.

Ljubljanski velesejem bo imel letos dve glavni prireditvi. Spomladi od 30. maja do 11. junija bo XVI. mednarodni vzorčni velesejem, ki ntu bodo priključene še posebne razstave: pohištvo, avtomobili, tekstil, modni predmeti z modno revijo ter gostilničarska in hotelirska razstava. Jeseni pa bo velesejem pod imenom »Ljubljana v jeseni« od 29. avgusta do 9. septembra. Tej prireditvi bosta dajali poseben poudarek predvsem velika vsedravnna lesna razstava »Uporabljajmo naš les« ter lovška razstava. V zvezi s tem razstavama bo na velesejmu prirejen tudi živalski vrt z vsemi vrstami divjadi, kar je živi v naših gozdovih. Na jesenskem velesejmu bo zastopano tudi poljedelstvo ter v zvezi s tem prirejena razstava goveje živine in pa bano-vinska razstava malih živali rejcev Dravske banovine. Seveda bo na tem velesejmu zastopana tudi industrija, obrt in trgovina, predvsem s sezonskimi predmeti.

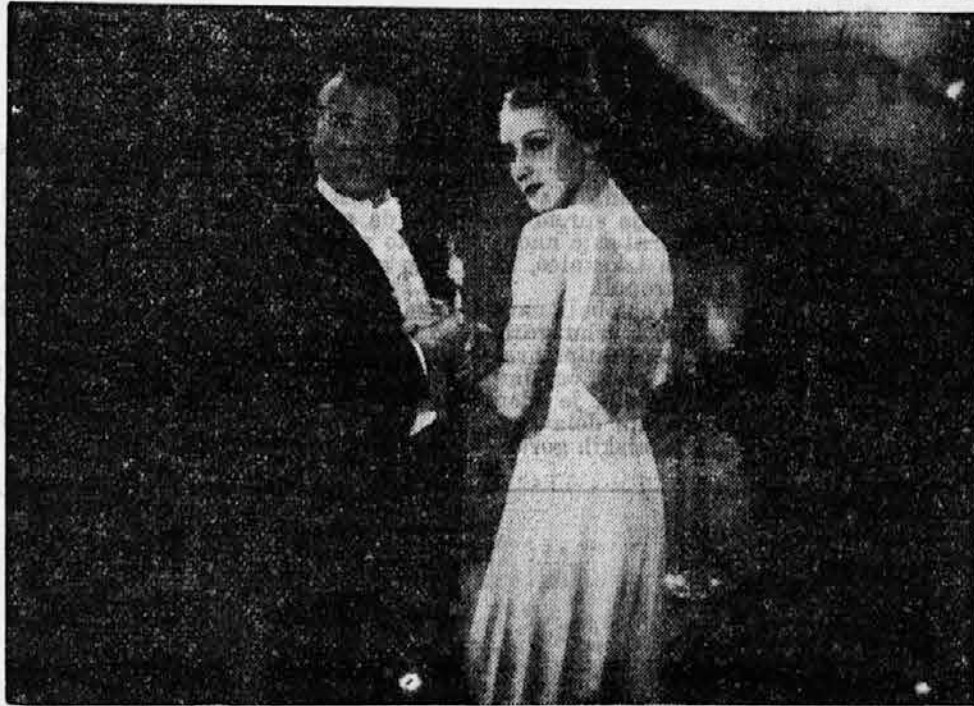
Alpinistična šola. Skioptično predavanje gosp. dr. V. Bohinca o ledeni dobi in vplivih ledenikov na naše ozemlje bo v torek 22. t. m. (ne v sredo) v verandi hotela »Union«. Poleg prijavljenec vabljeni vsi, ki se zanimajo za alpinistiko. Začetek točno ob 20. — TK Skala.

Dražba kožuhovine v Ljubljani bo v ponedeljek, dne 27. t. m., na kar opozarjamo vse, ki kožuhovine še niso odposlali. Blago naj takoj pošljejo lavskoprodajni organizaciji »Divja koža«, Ljubljana — Velesejem.

Spominske znamke za zimske olimpijske igre.

18 km vztrajnost tek se je vršil v Oberstdorfu. Značilno je, da je na tem teku, ki že od nekdaj velja za težko preizkušnjo nemških smučarjev in ki je veljal za domeno tudi pri nas znanega Bognerja, zmagal Anton Zöller v času 1.13.20. Bogner se je plasiral šele za njim v času 1.18.16. Ta tek je bil obenem nekaj trening najboljnih nemških smučarjev za Ga-Pa.

»Idealni soprog«, drama Oscarja Wildea, ki smo jo videli tudi v ljubljanskem gledališču, so filmali, in to ne slabo.

Mariborska bolnišnica v letu 1935

Maribor, 19. januarja.

Mariborska splošna bolnišnica je poleg zdravilišča v Rogški Slatini največji banovinski zavod na Stajerskem. V časopisu se vedno ponavljajo vesti o navalu bolnikov na ljubljansko bolnišnico in potrebi njenega razširjenja; prav tak in še večji naval je v mariborski bolnišnici, ki je skoro še bolj potrebna, da poveča svojo kapaciteto. V zadnjem času se je sicer večkrat poudarjala potreba ustanovitve otroške bolnišnice pod Kalvarijo, kjer naj bi našli prostor tudi novi oddelki splošne bolnišnice. Stavbni prostor pod Kalvarijo pa za splošno bolnišnico ne pride v poštev, ker ni nobenega razloga, da bi se obstoječa bolnišnica opustila. Mariborska bolnišnica leži na jako ugodnem, suhem, peščenem terenu blizu sredine mesta ter nima mejašev, ki bi motili njen obrat. Prav tako ne ovira zaokroženo posestvo bolnišnice razvoja mesta v tem delu. Klje po posebni otroški bolnišnici je preuranjen, pač pa je prepotrebno obstoječo splošno bolnišnico izgraditi, razširiti in povzdigniti na nivo, ki ga zahteva sodobna medicina in moderna oskrba bolnikov. Če se bo našel denar, da se izvede že odobreni regulacijski načrt za razširjenje mariborske bolnišnice, bo mogoče v njenem okviru razširiti tudi vse njene oddelke ter dobiti prostore, ki bodo določeni samo za bolno deco, kar bo zadostovalo za Maribor in okolico. Ločitev posameznih oddelkov in premeščenje pod Kalvarijo ali kam drugam, pa je napačno tako iz zdravniških ozirov, kakor iz vidikov racionalnega gospodarstva. Bolnišnica tvori kompleks, v katerem so posamezni oddelki med seboj organično povezani ter imajo mnoge institutne in tehnične ureditve ter gospodarske panoge skupne.

Primerjava frekvence in obsega bolnišnice ob prevratu s statističnimi podatki za leto 1935 nam kaže nujno potrebo, da se bolnišnica poveča na sedanjem prostoru. Koncem leta 1918 je imela bolnišnica 2 oddelka s skupno 380 posteljami ter je na leto oskrbovala 3110 bolnikov. V teku 18 let pa so se razmere bistveno izpremenile. Po prevratu je zahtevala osamosvojitve od bolnišnic, ki so ostale v inozemstvu, ustanovitev novih specialnih oddelkov in institutov. Kapaciteta bolnišnice znaša po podatkih za leto 1935 564 sistemati-ziranih in 53 zasilih postelj. Število oskrbovanih bolnikov je bilo v l. 1935 štirikrat večje od onega l. 1918 in sicer jih je bilo 12.852 — ali dnevno povprečno 465. Vsako leto narašča stalež bolni-

kov za 12 odst. Zaradi prenapolnjenosti ni bilo mogoče veliko bolnikov sprejeti ter so se zdravili ambulantno.

Koncem leta 1935 je ostalo v oskrbi še 466 bolnikov, od odpuščenih 11.358 bolnikov pa je zapustilo bolnišnico 7298 ozdravljenih, 3215 zbolj-sanih, 449 neozdravljenih, umrlo pa je 396. Povprečno je bilo dnevno sprejetih 42 bolnikov. Na kirurškem oddelku se je zdravilo 3739 oseb, na internem 2382, na očesnem, vratnem in ušesnem oddelku 1212, na spolnem in kožnem oddelku 1788, na infektivnem 572, na oddelku za bolne na plju-čih 231 ter na porodniško-ginekološkem 1899 oseb. Rentgenološki inštitut je napravil 7737 intervencij, proektura je izvršila 343 obdukcij, histološko pre-gledala 525 primerov in napravila 4515 preparatov. V porodnišnici je bilo rojenih 785 otrok, od tega jih je bilo mrtvorojenih ali po porodu umrlo 57. Med novorojenčki so trojčki in deset dvojčkov. V celi bolnišnici je znašala umrljivost 3,09 odst. — Zdravniško službo so vršili poleg upravnika 4 šefi oddelkov, 1 vršilec dolžnosti šefa oddelka, 3 šefi institutov, 3 asistenti, 8 sekundarijev, poleg njih pa še 3-5 volonterjev ter 3-4 stažisti. V ambu-lanci se je zdravilo 495 venerološko-dermatoloških primerov, 443 kirurških primerov, 102 očesnih, nosnih, vratnih in ušesnih bolezni ter 468 notra-njih bolezni. Skupni denarni promet bolnišnice je znašal 20.102.327,04 Din. Od oskrbnih stroškov je plačala banovina 36 odst., država 15 odst., bolni-ške blagajne 29 odst., bolniki in svoji 11 odst., vojaštvo 1 odst., druge banovine in drugi plačilni zavezanci 6 odst. Največjo postavko tvori prehra-na, potem zdravila in kurjava. Za prehrano bolni-kov se je porabilo 22.061 kg govedine, 17.766 teletine, 1763 svinjine, 480 kosov perutnine, 10.722 kg sladkorja, 133.252 litrov mleka, 54.818 kg bele-ga kruha, 379.691 žemelj, 82.292 jajc, 6832 kg ma-sti, 87.179 kg krompirja, 1586 kg šunke.

V letu 1935 je bolnišnica dogradila gospodar-sko poslopje z remizami in stanovanjskimi prostori ter izvršila razne druge manjše prizidke. Takoj spomladi pa namerava pričeti z nujno zgradbo vā-likega novega paviljona z 260 posteljami, v kate-rem naj bi dobili prostore oddelke za ušesne, nos-ne, očesne in vratne, oddelke za kožne in spolne ter nujno potreben oddelke za živčne bolezni. Stroški bodo znašali predvidoma 6 milijonov Din. Po možnosti se bo zgradila še nova pralnica.

Norveški olimpijci pri treningu.

V znamenju petih krogov

Po dosedanjih dovršenih pripravah za zimske olimpijske igre kaže, da bo letos Ga-Pa sezija zim-skega športa v najpopolnejši obliki. Vse je pri-pravljeno do zadnje podrobnosti: od organiza-cije novinarske službe — oni časopisi namreč, ki bodo poslali svoje dopisnike v Garmisch in ki bodo dobili za poročevalsko službo brezplačne karte, so bili obveščeni že v avgustu lani — pa do tega, kako bo našel prenočišče najznamenitejši obiskovalec zimskih olimpijskih iger. Nemci — temeljiti organizatorji — so poslali namreč tudi FIS predlog kako naj

izpremeni način zrebanja v smuških tehik

Kdor je namreč zasledoval pozorneje način zre-banja posameznih tekmovalcev za tek na 18 ali pa na 50 km je lahko videl, kolikokrat je zmagal — slučaj.

Kakor je znano, je start v smuških tehik ure-jen tako, da gredo posamezni tekmovalci v raz-dobju pol ali pa ene minute iz starta po vrstnem redu, ki je že v naprej določen in izreban. In tako se je mnogokrat dogodilo, da je kdo izmed favo-ritov, ki je imel nade na dober placement, potegnil

pri zrebanju eno prvih startnih števil in bil s tem silno oškodovan, kajti voziti je moral po progi, ki je bila komaj malo izvozena in tako porabil preveč moči že na začetku proge. Na drugi strani pa je bil na škodi tudi oni, ki je startal preveč pozno; kajti proga je bila že preveč izvozena in zato slaba. Dostikrat je zmago odločila startna številka in čas, kdaj je tekmovalec startal. Nemalo je primerov, ko se je dogodilo, da so bili skupaj izzrebrani najboljši tekači enega naroda in si taktično pomagali na progi. Tak primer je bil na FIS tekmi v Solleftra, kjer so bili skupaj izzrebrani trije najboljši finski tekmovalci, Nurmela, Saarinen in Lappalainen, go-tovo je bil to silno srečen slučaj in drug drugemu šli primer pa so dale zadnje zimske olimpijske igre so na progi lahko izdatno pomagali. Najzanimivej-v Lake Placidu. Najboljši Norvežan Rustadstuen je imel startno številko 1 in je moral celo progo voziti sam; kot startna številka 33 in 34 sta pa tek-movala Šveda Utterström in Vikström. Oba sta po času prehitela Norvežana, pa se placirala pred njim. Gotovo je to slučaj, ki pa ni bil brez po-sledic za Norvežana; bil je največji favorit, ki bi ob boljši startni številki gotovo zmagal.

Za Ga-Pa nov startni sistem

Olimpijski pripravljalni odbor za Ga-Pa je c-tem razmišljal in skušal temu priti v okom. Posta-vil je nov predlog, kako bi onemogočil, da bi vsaj pri placementu narodov ne igrala toliko vloge slu-čaj. Predlagal je novo metodo zrebanja, kjer ne bodo zrebrani posamezni tekmovalci, ampak bodo zrebrani narodi. Po predpisih smejo startati za vsak narod po štirje tekmovalci; zato bodo najprej oblikovali štiri skupine: na primer prva skupina s startnimi številkami od 1—20, druga od 21—40 itd. V vsaki skupini bo zastopana ena država z enim samim tekmovalcem, tako, da bo imela ena država lahko te-le startne številke: na primer, št. 7, št. 35, št. 49 in za št. 72. Tako je torej onemogo-čeno, da bi ena sama država dobila ali vse siabe ali pa vse dobre številke.

Tega načina zrebanja niso rabili še pri no-benem smučarskem tekmovalju. Ker pa določila FIS predvidevajo trenutno še star način zrebanja, se bo moral tudi s tem predlogom baviti kongres Fis, ki bo zasedal še pred otvoritvijo zimskih olim-pijskih iger v Garmischu. Vodstvo FIS je o pred-logu že obveščeno in je menda že dalo svoje ne-oficijelno pritrdilo in bo predlog skoraj gotovo že formalno na kongresu sprejet. To je poleg vpra-sanja mamutskih skakalnic druga važna stvar, o kateri bo sklepala FIS.

Nedeljska športna kronika

V celoti zelo dolgočasno; v Ljubljani sta bili dve nogometni tekmi za zimski pokal. Zanimanja za tekmi ni bilo; vkljub temu, da ni bilo posebne vstopnine, se je zbralo na igrišču Hermesa komaj dobrih 100 obiskovalcev.

Tekmi sta bili enako zanimivi. Kot prvi par sta nastopila ob 13.15 Grafika : Moste, kjer je Gra-fika z dosti močnejšo igro premagala Moste z re-zultatom 6 : 1 (3 : 0).

V drugi tekmi pa je zmagal Hermes proti Svobodi z rezultatom 2 : 1 (1 : 0). Hermes je bil zlasti v drugem polčasu močnejši in nevarnejši.

S tem bi bila nedeljska športna kronika o Ljubljani zaključena.

Vse Ljubljance pa je včeraj zjutraj nepri-jetno presenetila vest, da

Naši ne gredo v Ga-Pa

Ne moremo popolnoma verjeti vestem, da bodo naši zimski olimpijci ostali doma in da ne bi šli v Garmisch-Partenkirchen. Vemo, da treni-rajo že od prvih dni decembra pod strokovnim vodstvom 3 trenerjev. Vemo, da nismo bili še ni-kdar tako dobro pripravljeni kot ravno letos, in vendar se je moral naš najširši športni forum te dni baviti z vprašanjem denarja. Kje vzeti finančno zagotovilo za našo udeležbo v zimski reviji na-rodov. Prejšnja olimpijska nedelja je zatajila; ni dala tega, kar je JZSZ od nje pričakovala.

To vprašanje obravnavamo še na drugem me-stu, vendar se pa zdi potrebno ob tej priliki opo-zoriti še na druga dejstva, ki so tudi s tem vpra-šanjem v zvezi. Vemo, koliko danes delajo v Pla-nici: prve skakalnice in prva naša jugoslovanska šola za skakanje. Veseli smo tega in odobravamo to delo, ki bo iz Planice napravilo slovenski zim-ski center. Hvaležni smo onim, ki so se zato naj-bolj zavzeli. Ob tem se nam pa vzbudi vprašanje, da so se za to naša sredstva, za naše olimpijce pa ne.

Prav nič manj ni važna naša udeležba v Gar-mischu, kot prva jugoslovanska skakalna šola. Ne pričakujemo od naših tekmovalcev v Ga-Pa, da bodo prinesli domov zlate kolajne in tako prosla-vili naše barve. Vemo, da zadržab ob tako močni konkurenci ne bodo zmogli postaviti se po robu drugim, še boljšim. Ampak eno bodo prinesli iz zimskih olimpijskih iger prav gotovo: nova izku-stva in nova dognanja in s tem obogatili naš še tako mladi zimski šport. To je njihova naloga za zdaj in zaradi tega je naša udeležba na zimskih igrah tako neizprosnoma važna. Odgovorni forum in vsa aša javnost se mora tega zavedati in naj ven-dar že mine čas, ko se mora ob takih, tako samo-posebi razumljivih stvareh toliko govoriti.

Celje

Celje, 19. januarja.

Trije važni sklepi mestnega sveta. Mestni svet je na današnji seji sklenil, da kupi posestvo Kri-stinin dvor v Medlogu za mestno ubožnico. Posest-vo je last polkovnika g. Kvaternika Slavka ter ob-sega okroglo 60 oralov, poslopje v dobrem stanju in se bodo hirali lahko takoj vselili. Kupna cena znaša 1.390.000 Din. — Dalje je bilo sklenjeno, da se zgradi pri »Kroni« delavski azil, zakar bo na-jela mestna občina pri OUZD 1.500.000 Din brez-obrestnega posojila. — Za mestni avtobus bo ku-pila občina Kulichovo posestvo. Za posestvo in adaptacije je potrebnih okrog 480.000 Din. Reali-zacija vseh teh sklepov je odvisna od nadrejenih oblasti.

50.000 Din za javna dela. Kr. banska uprava je nakazala celjski občini za javna dela 50.000 Din.

Bezenšek dobi svojo ulico. Zaslužni bližnji celjski rojak, profesor Anton Bezenšek, ki je bil doma iz Bukovja pri Frankolovem, bo dobil v Ce-lju svojo ulico. Po njem se bo imenovala ulica, ki veže Komenskova ulico z Mariborsko cesto in do sedaj še ni imela svojega imena. V zadnjih letih je prav ob tej novi ulici zrastle več novih lepih hiš.

Eden roko, drugi nogo. Vrabčič Václav, 29letni brez-p. ekonom iz Stopere pri Rogateu je 16. t. m. padel doma pod voz, naložen z drvini, in si zlo-mil levo roko. — Mesar Ivan, 10letni sin delavca iz Radeč, je padel doma s kozoleta in si zlomil desno nogo.

Občni zbor pogodbenih poštarijev

Včeraj dopoldne so imeli v hotelu »Metropol« ustanovni občni zbor pogodbeni poštariji in sicer banovinska sekcija. Ta sekcija naj bi ščitila inte-rese pogodbenih poštarijev v Sloveniji, kjer je 240 pogodbenih poštarijev (v vsej državi jih je 1200).

Včerajšnji občni zbor je otvoril gosp. Franc Marolt iz Ljubna ter dal nato besedo gosp. Francu Tičarju iz Predvorja pri Kranju. Ta je podal po-tem obširno poročilo. Posebno je poudarjal po-trebo po novi organizaciji radi tega, ker je v in-teresu pogodbenih poštarijev, da vzajemno nasto-pajo pri zaščiti vojnih pravic in interesov. Pogod-beni poštariji imajo delo in dolžnosti, kakor ostali državni uslužbeni, pri tem pa nimajo nobenih prav-ic. (Polovične vožnje na vlakih, oskrbovalni stro-ški v bolnišnicah, napredovanja, plače v obliki dnin.) Vse to so stvari, ki so pogodbene poštarije dovedle do tega, da se zedinijo v svojo organi-zacijo. Imajo sicer poštariji svojo skupno organi-zacijo, ki obsega vso državo. Posebni interesi slo-venskih pogodbenih poštarijev pa zahtevajo po-sebne organizacije, ki se bo brigala predvsem za interese slovenskih pogodbenih poštarijev.

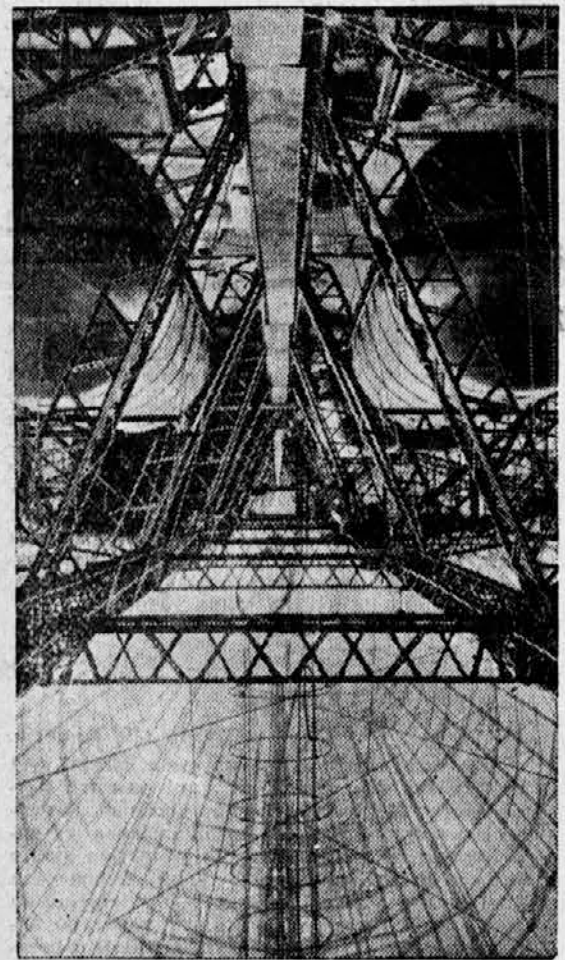
Sveta Gora Athos

Očividec
pripoveduje

Toliko so že pisali o tako imenovani sveti gori Athos na Grškem, da je res težko povedati o njej kaj takega, kar bi že vnaprej vzbujalo zanimanje. Pred sto leti so v klasičnih potopisih predstavljali to zgodovinsko znamenito goro in jo postavljali daleč pred civilizirani svet. Veliki in mali pisatelji, tudi ženske, ki so obiskovale, v moške preoblečene, te kraje, kakor pripovedujejo, vsi ti so do danes tu iskali lepe priložnosti, da se razpišejo in presenetijo svet z novimi zanimivostmi.

Za svoje vtise, ki sem jih tu doživel, tako piše Stefan Andres v svojih spominih na te kraje: »se moram zahvaliti posebno okoliščinam, ki jih po navadi drugi radi zamolče, in ki so pravzaprav zelo smešne: nisem namreč imel s seboj mnogo denarja. Čakal sem nekaj časa v Atenah na novo nakazilo. Ker pa mi je prijatelj pred mojim odhodom toliko zagotavljal, da za potovanje na goro Athos ne rabim veliko, in da bi lahko s tem, kar sem vzel na pot, izhajal polna tri leta, sem postal nestrpen in sem nadaljeval pot proti severu, ne da bi počakal na denar, ki je bil na poti. Varčeval pa sem vseeno in sem si v Larissi privoščil le rižolovo juho. Tudi kaditi si nisem upal. Med potjo mi je ponudil neki častnik cigareto, ki se je pač nisem mogel ubraniti, čeprav sem zardeval ob tej velikodušnosti tujega častnika. Mislil sem si: Ko bi le ta človek vedel, kako se počutim! Nisem se zanašal, da bi se v Solunu sešel s svojim prijateljem. Zato sem se z nekaj sto drahmami, ki sem jih dobil na tamkajšnjem konzulatu, podal na pot — v tretjem razredu — na Sveto goro.

Vožnja v tretjem razredu tod pod varstvom Olimpa ni kaj zavidanja vredna. Ni bilo skoro mesta, kjer bi se bil človek brez skrbi vsedel. Čez kako uro pa sem se le toliko sprijaznil s temi okoliščinami, da sem prisel k nekemu menihu Simonu Petru, ki je previdno razgrnil plašč po umazanih tleh. Mudil se je po opravkih v Solunu. Ni bil sicer bogve kaj zabaven, vendar je bil vsaj še dosti vljuden. Narezal je kruha, pripravil ribe in ukazal prinesiti iz prvega razreda grškega vina. Ko je bilo vse pripravljeno, je povabil svojega sobrata in mene, da se vsedemo k obedu. Sam je najprej začel uoliti, nato pa je blagoslovil pripravljene jedi.

Notranost novega Zeppelina 129.

Pozno ponoči smo prispeli v pristanišče Daphni. Grški policisti so nam skrbno pregledali vse potne liste in jih zamenjali z novimi. Medtem pa sta izginila moja spremljevalca, in drugega jutra sem moral sam nadaljevati pot v Karies, da dobim izkaznico, ki jih izdajajo v tej meniški metropoli.

Ozka živalska steza je tekla ob obali, nato skozi gozd in divje pečine proti vrhu gore. V pusti samotni je sedel pod senčnatim hrastom — berač. Česa naj prosim tu, ko ni čez dan skoro žive duše ob tej stezi. Morda je eden od onih revnih nekdanjih gozdskih delavcev, ki so bili zaposleni v bogatih meniških gozdo-

vih. Ker sem dal svoj zadnji drobiž iz žepa že v neki krčmi v pristanišču Daphni, sem šel, čeprav s težkim srcem, mimo.

Razočaranje na Athosu

Po štiriurni naporni hoji po samotnih gozdovih in travnikih sem končno prispel pred dvor stoletnega atoškega samostana. Zableščale so se bizantinske kupole v Kariesu, posejane po pobočju in vse v zelenju. V daljavi se je lesketalo morje. Zrl sem v smer, odkoder sta prejšnjim menihom gore Athos prihajala veter in njihova usoda. Daleč tam za morjem je stal Bizanc, Rim atoškim menihom!

Ko sem v Kariesu stopil v krčmo, da bi se malo okrepčal z atoškim vinom, me je neki uradnik obvestil, da me čaka na pošti neko obvestilo. Odleglo mi je, kajti pomislil sem takoj na denar. Ker je bila pošta odprta šele čez kakih dve uri, sem si najel mršavega konja in napravil na njem pravo inspekcijsko potovanje po bližnji okolici, ki pa je imelo kaj žalosten konec. Za to jahalno turo sem plačal sto drahmov, mesto denarja na pošti pa sem dobil od prijatelja Sokrata telegram: »Obišči škofa Heraklija radi priporočila. Pismo posla!«

Ker tega dne nisem mogel najti škofa Heraklija, sem se ponovno spomnil na prijatelja Sokrata in na njegove besede, ki mi jih je dal na pot: »Na gori Athos ne moreš porabiti nikakega denarja! To je sploh nemogoče! Spiš v samostanu, ješ in piješ pri menihih, hotelov pa ni!«

To noč sem spal res v tako imenovanem hotelu in plačal za to spet sto drahmov.

Pri škofu v Kariesu

Škof Herakli me je sprejel, si odel črno-svileni plašč in me spremljal k metropoli. Dva bradata služabnika sta me tu prejšnji dan sprejela kot dva despota in me seveda tudi odklonila. Seveda sta sedaj debelo bulila vame, ko sta mi morala postreči s črno kavo. Tedaj se je pojavil menih, ki sem ga imel za samega metropolita, pa je bil samo neke vrste tajnik. Tako se mi je predstavil; ko se je obrnil name, naj plačam sto drahmov za dovoljenje, da si smem ogledati samostan. Vprašal sem ga, nimajo li mogoče cenejših tovrstnih dovoljenj in sem si nehote prižgal cigareto. Čutil sem, da sem je potreben, ker sem bil

res ne malo razburjen. Tajnik me je takoj zavrnil: »Zato imate denar, da kadite ta papir!« Prijel me je za podratnik, in mislil sem, da me bo postavil na cesto. Pa se vendar to ni zgodilo. Oba sva se malo pomirila. Nato sem pristavil: »Rad bi že jutri odpotoval, zato mislim, da mi ni treba velike izkaznice!« — »A, tako!« Napravili ste tako dolgo pot na to Sveto goro, pa se vam niti ne zdi vredno, da bi si ogledali naš samostan?« — Nato je odšel in zmeževal z glavo. Služabniki pa so prav gotovo morali prisluskovati najinemu razgovoru, kajti, ko sem odhajal, mi niso niti odprli vrat.

Božjepotni kramarji

Hodil sem po ulicah Kariesa. Bile so ozke in hiše so se s strehami skoro naslanjale druga na drugo. Spomnil sem se na revščino naših zapuščenih malih naselij. Neki menih me je potegnil za rokav, me peljal v svojo prodajalnico in začel ponujati dragocenosti, ki jih je imel razstavljen. Toda odvrnil sem na kratko, da nimam denarja. Menih me je pogledal, kakor da bi mi očital bogokletje. Imel me je za lažnjivca. Ko je stopil spet na cesto, je vzel enemu od svojih služabnikov iz košare pomarančo in jo dal meni. Nato pa je izginil. Meni se je zahotelo lepe pomaranče in sem jo začel lupiti. Že prvi grizljaj sem izpljunil. Nekdo me je izza plotu opozoril, da je to le marmeladna pomaranča.

Pogovori

Ob tej priliki sem se srečal z menihom Panagiotosom, ki ga ne bom nikdar pozabil. Bil je bakrorzec in je gotovo pripadal sa-

mostanu, v katerem je strožja disciplina. Peljal me je v svojo sobo in mi razkazoval svoje umetnije. Študiral je v Parizu in prebil tam svoja mladostna leta. Spoznal je tudi, da ženske niso za drugo rabo, kakor da delajo nemir in razprtje na svetu. Od časa tega svojega spoznanja vrezuje Madone v baker...

Ker radi oddaljenosti menih ponoči ni šel v samostan, sva se pozno v noč razgovarjala. Govoril je o vstajenju mrtvih, o minljivosti tega sveta in o podobnem. Dejal mi je tudi: »Vi skladate pesmi. Zakaj delate take neumnosti?« Danes Vas hvalijo, jutri boste pozabljeni!« Zmežal je z glavo, nato pa spet dejal: »Le eno je potrebno.« Potrdil sem mu tudi ta stavek, vendar si nisva bila na jasnem vsaj v definiciji potrebnosti.

Končno sva zaspala, zlektnjena vsak na svoji klopi, jaz z zavestjo, da sem prihranil sto drahmov.

Drugo jutro sem si ogledal znamenite zgradbe atoške gore in napravil nekaj posnetkov. Ko sem slikal nekega meniha, me je ta pač spravil v dobro razpoloženje, ko je prosil, naj mu dam takoj kar iz kamere sliko.

Ko sem prispel v Daphni, sem imel le še najpotrebnejše za povratek. Proti večeru je stal v pristanišču motorni čoln. V njem je sedel mlad menih, ki je pridno metal trnek v vodo in lovil. Ko sem pristopil bliže, sem takoj vedel vse. Neka ženska, mlada in negovana, je sedela poleg njega. Ona ni smela obiskati Svete gore. Pripeljala se je semkaj z motornim čolnom, da bi tu vstopila na ladjo. Pozdravila me je s starim grškim stihom: »Popotnik, ko prideš v Sparto, povej, da ležim tu, ker je velel tako ukaz domovine!«

Nežni menih je ribaril naprej, čeprav ni ničesar vjel. To igranje se mi je zazdelo kot edino pošteno opravilo na tem neplodnem okoliščju, kjer je toliko molitve in nič dela, kjer se je plodonosno življenje zateklo v gozd in ustvarja ideologijo, ki je v očitnem nasprotju z vsem, kar je življenjskega, t. j. brezizjemna neplodovitost.

Ko so me vprašali v Solunu in Atenah, odkod prihajam, sem jim povedal iz dna srca z vsemi naveličanimi atoškimi brati vred: »S proklete gore!«

Udarnica Liza

Sovjetski tisk slavi udarnico Lizo, članico nekega kolhoza, ki je zgradil konjski hlev. Ob lasti zahtevajo zdaj pažnjo do živine, ker se niso obnesli kljub pričakovanju toliko priporočani ameriški motorni plugi. A zmaga na konjski fronti je ostala nepopolna, ker ni mogel kolhoz kljub vsemu prizdevanju dobiti za okna potrebne sipe, ki jih sploh ni na trgu. Liza je rešila vprašanje. Pohitela je domov in prinesla steklo od svete podobe. Ostali kmetje so sledili njenemu zgledu. Konjušnica je dobila okna. Liza je postala slavna. Navdušeni poročevalci so celo pozabili grajati »zavedne kolhozne proletarce« za ikone, ki slekorej visijo po kmetijskih hišah.

Začetek ribolova na bolgarskem delu Črnega morja praznujejo po starodavnih običajih.

U 38

18

Pustolovščine nemške podmornice v svetovni vojni

Naše torpedo je zadelo parnik v prostor za stroje in meni se je zdela, kot da se že potaplja. Zato se mi ni zdela vredno sprožiti še drugo torpedo.

Zdaj je prišel mimo neki danski parnik in polagoma se je začela zvijati odkrivati. Na parniku je zaplapolala široka holandska zastava.

Nevtraleci so se večinoma ognili boju. Če so videli, da je kak parnik torpediran, so mirno pluli dalje, ne da bi se sami kaj brigali za parnik. Kvečjemu so se ustavili daleč proč, da so rešili mostovo. Ta holandski parnik pa je spremljal svojo smer in hitel k potapljačemu se angleškemu parniku.

Da je bila ta holandska ladja nastavljen, smo videli že po tem, ker je bila prazna. (Često pa so bile take ladje naložene s plutovino, da bi jih ne bilo mogoče potopiti.)

Ko je bila navidezna holandska ladja še kakih pet tisoč metrov oddaljena, smo se dvignili in ustrelili v svarilo. Takoj se je pojavila na jamboru bela zastava. To je pomenilo: »Vdamo se!«

Ta hitra vdača se mi je zdela vendarle nekoliko prehitra.

Zdaj so spustili tudi dva rešilna čolna.

Ko sem videl to ravnanje, sem ukazal pripraviti dvajset granat in ukazal »brzostrel«, čeravno je plapolala na jamboru bela zastava.

To je bila pač surovost, streljati na nevtralec, kaj? Toda mene zato ni prav nič pekla vest.

Komaj smo izstrelili prve granate, sta se odprli v steni Holandca dve veliki zaklopki in iz njih se je zabiskal ogenj. Holandec nas je obsul z naravnost blazinim ognjem. Granate so nam živžgale okrog ušes. Naših dvajset granat smo iz-

strelili. Opazil sem, da so trije, štirje strelji dobro pogodili. Zdaj pa sem ukazal: »Hitro pod vodo!« Bil sem vesel, da smo odnesli spet zdravo kožo na varno.

Holandec je izginil z veliko brzino, namesto njega pa je prišla neka manjša križarka. Ta križarka si je privzela prestreljeni parnik in ga vlekla za seboj. Že sem mislil, da ga bom moral izbristati iz svojega seznama potopljenih ladij in sem bil zaradi tega že slabe volje.

Toda, ni trajalo dolgo, ko se je parnik postavil navpič in izginil v valovih. Zdaj je odkurila tudi angleška križarka in nam ušla, da je nismo mogli več pogoditi.

Razmišljanje o koncu.

Od doma sem dobil žalostno novico. Moj prijatelj Klaus Hansen — poveljnik »Podmornice 41« — je padel. Postal je žrtev podmornične pasti. Samo en častnik in dva moža od njegove posadke sta ostala pri življenju. Kaj pa je bilo s Klausom in ostalim moštvom, je ostalo nepojasnjeno — vsi so izginili. Morebiti so jih postrelili, ko so se s plavanjem skušali rešiti. Ladja, ki je uničila podmornico mojega prijatelja, je bila slavna podmornična past »Beralong«.

»Podmornica 38« je morala v popravilo. Mi smo bili takrat v Sredozemlju, kjer se je polagoma zbralo celo brodogradništvu nemških podmornic. V puljskem pristanišču je bila delavnica za popravila podmornic in tja smo tudi zapeljali našo podmornico.

Naše podmornice ni poškodovala kaka granata ali podobna stvar; oslabilo so jo neprestane vožnje in napori. Splošno morja vsaka podmornica po osemdesetih dneh v popravilo in pregled.

Svoje moštvo sem dal dopust in mu dovolil, da se je s poročnikom Hellerjem odpeljalo v Dubrovnik, kot sem že omenil. Jaz pa sem odpotoval domov v Nemčijo, na posvet z nemškim admiralnim štabom. A to je bila zelo žalostna pot.

V Nemčiji je pritiskala tedaj čedalje hujska lakota. Že skoraj vse ljudstvo je stradalo. Obiskal sem svoje starše v Sonderburgu.

Sonderburg leži v zelo rodovitni okolici. Pa tudi moji starši so tožili nad pomanjkanjem hrane; postali so tako suhi, da sem jih komaj spoznal. Moj oče je izgubil skoraj deset kilogramov na svoji teži.

Potoval sem tudi v Kiel. V Kielu sem se javil pri princu Henrik. Bil je zelo ljubezniv z menoj. Videti je bilo, da je popolnoma pozabil na tiste neuspehe, ki sem jih doživel pod njegovim poveljstvom. Zelo živahno me je povpraševal po razmerah v Sredozemlju in se je prav prijateljsko razgovarjal z menoj.

Tu sem ga imel priliko natančneje opazovati; videl sem, da niti princ ne živi v izobilju, kajti njegova lica so upadla in tudi sicer je zelo shujšal.

Moj del plena s podmornice, ki je vseboval predvsem živila, sem vzel s seboj domov in nekaj sem ga pustil pri svojih starših v Sonderburgu. Ko sem se poslovil od prince, sem si dovolil pustiti nekaj konzerv in nekaj steklenic whiskeyja v princu kuhinji. Prince je hvaležno sprejel darilo in se mi je pozneje zahvalil po svojem pribočniku.

Na takem dopustu tedaj ni bilo prav nič prijetno. Človek se je želel nekoliko oddahnuti od vojaške suknje — to pa je bilo takrat v Nemčiji popolnoma nemogoče. Kakor da bi bila vsa država eno samo vojaško vežbališče. Vseposod so se vežbali vojniki. Če pa si si te vojaške pobliže ogledal, si videl, da so bili to skoraj sami starci ali pa mladeniči, ki so bili zvečne še napol otroci.

Srce me je vlekle v Porenje, v Koblenz. — Vedno so mi uhajale misli tja, kjer sem leta 1913 na ekem izletu spoznal mlado, prikupno deklico.

Ob Renu je življenje vse drugačno kot drugod, živahnejše in bolj naravno. To pa tudi vpliva na značaj Porenja, ki je vesel in živahen.

Družina moje izvoljenke me je ljubeznivo sprejela. Tudi v tej družini so govorili le o vojni, —

Moja prijateljica je imela dva mlajša brata, ki sta še trgala hlače po šolskih klopih — pa sta morala že v vojsko. Bila sta nežna, za svoja leta celo prenežna mladeniča — a vojna tudi njima ni prizanesla.

Matí mi je pripovedovala, da je pred nekaj tedni skrivaj kupila od nekega kmeta nekaj stotov krompirja. Bila je vsa srečna, saj se je tako za nekaj mesecev rešila skrbi za vsakdanji kruh. Krompir je skrila v kleti. Slučajno pa je njen mož odkril ta zaklad. To je bila huda ura! Ozmerjal je ženo in zahteval, naj takoj vrne krompir kmetu. Kmeta pa je ovadil državnim organom.

Takih prenapetih patriotov je bilo tedaj precej v Nemčiji. Mnogi so prešli kolajne, zato so pa njihove družine mrle od gladi. Na njihov račun pa so se redili vojni dobičkarji.

Kakor vsakega častnika, tako je tudi mene skrbelo, kako se bodo razvile stvari. V mnogo stvarih sem videl usodne napake. Med vojniki se je pričelo širiti nezadovoljstvo: vojno je se oddelki so se pritoževali, da častnikom mnogo bolj strežejo kot drugim vojakom. Jaz tega nisem mogel razumeti, kajti mi v podmornici nismo niti v hrani, niti v čem drugem delali razlike med moštvom in častniki. Tako je bilo med nami pravo tovariško razmerje in o kakem nezaupanju sploh ni bilo govora.

Čeravno so prihajala z vseh front ugodna poročila o naših uspehih, vendar ni bilo vse tako, kot bi moralo biti. Predvsem je bilo napak, da so tisti, ki so mogli ostati doma, služili lepe dobičke in so vsaj kolikor toliko brezskrbno živeli. Če bi bil jaz odgovoren član vlade, bi bil to vse drugače uredil. Tistim, ki so ostali doma, bi bil dal le potrebni živež in prav malenkostno odškodnino za njihovo delo, dočim bi dal vsakemu možu na fronti pošteno plačilo. Ali ni bilo za tiste, ki so ostali doma, že to zadosti plačila, da so bili na varnem?